

forbindelse med udflytningen af Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi til Lundtofte, vil jeg mene, at der her er tale om et grænseområde, hvor det må bero på et skøn, hvor langt revisionen kan gå i sin kritiske vurdering.

Ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af så omfattende og komplicerede bygge- og anlægsarbejder som det nævnte har bevilningsmyndighederne netop overladt en betydelig dispositionsfrihed til bygherren, som til sin bistand har etableret organer, in casu planlægningsudvalget, med repræsentanter for den tekniske og økonomiske sagkundskab til at vurdere de krav og muligheder, udviklingen indebærer, bl. a. for så vidt angår indretning, installationer, forsøgs-

udstyr m. v. Tilsvarende problemstilling vil også gøre sig gældende inden for andre områder, hvor planlægning må afstemmes med den tekniske eller teknisk-videnskabelige udvikling; som eksempler kan nævnes telekommunikationsvæsenet, luftfarten, trafikautomatiseringen, skibs- og navigationsvæsenet m. v.

Ved løsning af planlægningsopgaver af denne art må det ligge i sagens natur, at bygherren må stå friere og kunne handle på længere sigt, end hvor det drejer sig om mere konventionelle opgaver. Men nogen bestemt afgrænsning kan dog næppe angives, for, hvornår revisionen kan og bør fremkomme med eventuelle kritiske anmærkninger under et arbejdes løbende udførelse.

Henry Grünbaum.

/ Gunnar Klavsén.

Folketingets udvalg angående statsrevisorernes
betænkning for finansåret 1963-64.